

[Bøgholm.]

og Norden. Det vil også betyde, at tysk Europapolitik vil blive mødt med tillid i Norden og i Vest.

På det sidste møde i Strasbourg indenfor Europarådet bekræftede man beslutningen fra august måned om oprettelse af en europæisk hær, og dette synspunkt vandt tilslutning fra et overvældende flertal indenfor de danske og norske delegationer. Der blev dog samtidig fra flere sider — bl. a. fra min egen — givet udtryk for, at det nu måtte stå som opgaven at nå frem til skabelsen af den ene eller den anden form for en koordinerende myndighed mellem de atlantiske stridskræfter og Europabevægelsen. Der vil her kunne blive tale både om en koordinationskomité og en højkommisær. Derimod tror jeg ikke, at det af den franske udenrigsminister Schuman fremførte forslag om et fælles europæisk militærbudget har mulighed for at blive gennemført, i hvert fald ikke for tiden.

Jeg tror, hele dette spørgsmål om oprettelsen af en Europahær er et spørgsmål af ganske overordentlig vidtrækkende betydning. Det kan jo ganske simpelt ikke være andet — og det har vi i dette folk forståelsen af så godt som nogen — end, at når dette krav rejses så kort tid efter den frygteligste krig, historien har oplevet, og det rejses på en sådan måde, at den magt, der kastede verden ud i krigen 1939, nu bliver kaldet til deltagelse i et vestligt forsvarssystem, må dette føre til ængstelse både det ene og det andet sted. Men på den anden side bliver det erkendt fra næsten alle sider, at det vesttyske område må forsvares også i Europas interesse, og at det ikke med nogen som helst rimelighed kan kræves, at Vesttyskland forsvares, om ikke det sker med en eller anden form for tysk medvirken. Det var ikke mindst ud fra sådanne synspunkter, at Winston Churchill, der mere end nogen anden er skyld i, at det gik, som det gik under den store krig, tog initiativet til forhandlingerne om en europæisk hær, men det har under disse forhandlingers videre udvikling været Frankrig, der under ledelse af kloge og vidtskuende mænd som Bidault og Schuman har sat sit præg på dem.

Man har indtrykket af, at det, vi oplever på dette område, er, at Frankrig er i færd med at genvinde sin stilling som europæisk stormagt, og jeg tror, det er noget, der vil blive hilst med glæde også i dette folk. Jeg tror ikke, det vil være muligt at und-

være Frankrig i det atlantisk-europæiske samarbejde. Vi kan fra dansk side sige det således, at det har aldrig været svært for os at finde forståelse for vore synspunkter i Paris. Fransk udenrigspolitikens problemer har i alt fald på et område mindet om vore.

Det var under alle disse forhandlinger magtpåliggende for den franske politikens ledere, at der ikke blev talt om oprettelsen af tyske divisioner og en tysk generalstab, men alene om oprettelsen af mindre enheder, der ikke ville nødvendiggøre nogen tysk generalstab. For at nå dette mål har udenrigsminister Schuman med et politisk mod, der må beundres, tilbudt at lade den franske hær gå ind under en samlet europæisk ledelse på samme måde som de tyske afdelinger.

Udbygningen af et atlantisk forsvarssystem i forbindelse med skabelsen af en Europahær vil, om der gives tid til arbejdet, kunne skabe den sikkerhed, der vil forjage frygten fra de demokratiske folks sind. Tanken om en hær, flåde og luftflåde som de militære udtryk for den nationale suverænitet må opgives. Det må erkendes, at vor nationale sikkerhed er en del af et samlet demokratisk sikkerhed. Det er et skridt på vejen, når amerikanske formationer af bombeflyvere allerede nu i fredstid har deres baser i England, og vi nærmer os hurtigt det tidspunkt, da der vil blive set på okkupationstropperne i Tyskland som internationale garnisonstropper. Jeg nærer ikke tvivl om, at der vil blive gået videre ad denne vej, og at der i meget stort omfang vil blive tale om fælles atlantiske baser i den vestlige verden såvel som om afholdelsen af regelmæssige fællesatlantiske manøvrer i de forskellige forsvarsområder.

Også freden må bygges på tilstedeværelse af militære kræfter. Det, der må stå som denne forunderligt store tids fremmeste opgave, må være at gøre fredens kræfter stærkere end krigens kræfter.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingsmand Jørgen Jørgensen (Lejre) har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

Agter statsministeren at foranledige arbejdet i forfatningskommissionen genoptaget?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.